

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2669

Vragen van het lid **Van Velzen** (SP) aan de staatssecretaris van Justitie over een collectieve straf na een drugsvondst in een tbs-kliniek. (Ingezonden 6 mei 2009)

1
Is het waar dat recent in tbs-kliniek Oldenkotte in een van de openbare ruimtes drugs zijn gevonden, en dat men niet weet wie hieraan schuldig is? Is het waar dat als gevolg van deze drugsvondst alle patiënten op deze afdeling sinds 26 april 2009 geen therapie meer krijgen?¹ Wat is hier precies aan de hand? Welke maatregelen zijn genomen en welke straffen en sancties zijn uitgedeeld?

2
Hoe beoordeelt u het feit dat momenteel therapie onthouden wordt aan de hele afdeling waar de drugs gevonden zijn? Is nu op voorhand al duidelijk dat ieder individu op deze afdeling medeplichtig is aan deze overtreding? Zo nee, waarom zou een dergelijke collectieve straf gerechtvaardigd zijn?

3
Waarom is deze collectieve straf nodig? Is het doel van deze collectieve straf waarheidsvinding? Zo ja, op welke wijze wordt de waarheid door het onthouden van therapie achterhaald? Zo nee, wat is

dan wel het precieze doel van deze actie?

4
Gaat het onthouden van therapie net zo lang door totdat degene die de drugs heeft verstopt zichzelf meldt? Zo ja, wat als diegene zich niet meldt? Zo nee, hoe lang kan het niet bieden van behandeling maximaal duren?

5
Deelt u de mening dat het zeer onwenselijk is wanneer de behandeling van mensen die hier niets mee te maken hebben vertraging oploopt? Kunt u uitsluiten dat dit het geval zal zijn?

6
Is een maatregel of sanctie, zoals hier nu getroffen, gebruikelijk? Hoeveel vaker komt dit voor?

7
Is een dergelijke collectieve straf niet in strijd met de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden? Zo nee, is deze straf dan tenminste strijdig te noemen met de doelstelling van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden, te weten het bieden van behandeling aan de veroordeelde?

8
Bent u bereid deze vragen te beantwoorden voor het algemeen overleg over tbs-onderwerpen, op 14 mei 2009?

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie) (ontvangen 15 mei 2009)

1
Op zondag 26 april 2009 zijn tijdens een drugscontrole door middel van drugshonden in een afdelingsruimte van FPC Oldenkotte softdrugs gevonden. Op dat moment was niet duidelijk wie verantwoordelijk was voor de aanwezigheid van de drugs. In het kader van de orde en veiligheid in het forensisch psychiatrisch centrum (fpc) is alle individuele patiënten van de betreffende afdeling afdelingsarrest aangezegd. Hierdoor is het deze patiënten niet toegestaan therapie en andere activiteiten buiten de afdeling te volgen. Wel is de individuele en groepsbehandeling op de afdeling tijdens de maatregel gecontinueerd. Deze situatie heeft tot 6 mei 2009 geduurd. Het fpc onderzoekt het incident en heeft inmiddels de maatregelen teruggebracht tot gerichte maatregelen tegen drie patiënten.

2
Orde en veiligheid zijn van groot belang in een fpc. Ook in deze situatie achtte het fpc de orde en veiligheid in de kliniek van groot belang. Het vinden van de verantwoordelijke voor de aanwezigheid van drugs draagt bij aan de orde en veiligheid. Het onthouden van therapie en

¹ Melding uit FPC Oldenkotte.

activiteiten buiten de afdeling waarbij de behandeling op de afdeling gecontinueerd is, acht ik toelaatbaar als maatregel in het kader van de orde en veiligheid waarbij het beginsel in acht wordt genomen dat de maatregel niet verder mag gaan dan noodzakelijk is voor de tenuitvoerlegging van de tbs-maatregel.

3

De maatregel is per individuele patiënt opgelegd en was nodig voor de orde en veiligheid in het fpc en niet alleen voor waarheidsvinding.

4

De maatregel in het kader van de orde en veiligheid is tot 6 mei 2009 van kracht geweest. Artikel 33 van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden (Bvt) bepaalt dat het afdelingsarrest voor telkens een periode van ten hoogste vier weken kan worden opgelegd.

5

In FPC Oldenkotte was de orde en veiligheid van de patiënten in het geding. Het is niet geheel uit te sluiten dat ook personen die niet direct betrokken zijn bij de drugsvondst door de maatregelen worden geraakt.

6 en 7

Afdelingsconsignatie is een individueel opgelegde maatregel op grond van artikel 33 van de Bvt. Tegen de maatregel staat beklag door de patiënt open. Het opleggen van de maatregel valt niet onder de meldingsplicht aan de minister van Justitie.

8

Ja.